Skandinaviens Stjerne.

Organ for de Sidste Dages Hellige.

Sandheden, Kundskaben, Dyden og Troen ere forenede.

19. Aarg. Nr. 4. *Den 15. Novbr. 1869.* Priis: 6 Sk. pr. Exp.

George Francis Trains Ophold i Salt Lake City.

Den utrættelige Geo. F. Train holdt Foredrag i Theatret i Salt Lake City den 30te og 31te August. Det var det 187de og 188de Foredrag af de 600, som han har gjort sig til Opgave at holde. Da et Udtog af disse to Foredrag maaskee vil interessere vore Læsere, hidsætte vi Følgende fra „Deseret News."

Med Hensyn til Præsident Young og den store Tværbane sagde Mr. Train: „Jeg er meget glad ved at have truffen Eders Præsident. I mange lange Aar har jeg ønsket at træffe Præsidenten for dette underlige Samfund heri Utah. Den 2den December 1863 telegrapherede jeg til Utah og inviterede Præsident Brigham Young til at overvære en Banquet i Anledning af Paabegyndelsen af den store Tværbane til det stille Hav. Jeg var glad ved at faae Svar samme Aften, hvori han udtalte sig til Gunst for Banen og lovede at gjøre Alt, hvad han kunde, for at fremhjælpe den. Det gjør mig ondt, at han har gjort saameget som han har, da Bestyrelsen ikke har betalt ham derfor, og jeg skammer mig paa dens Vegne."

Mr. Train henviste til Udførelsen af det Princip, gjensidig at understøtte hverandre i Forretninger, hvilket Utahs Folk nu praktisere, og sagde, at han ønskede at udføre for hele Landet, hvad Brigham Young havde udført for Utah. Endvidere sagde han: „Det amerikanske Folk er det meest forbærvede paa Jordens Overflade, og Utah er det eneste Sted, hvor Prokuratorer, Læger og Præster ikke kunne trives, og hvor man ikke finder Hazardspil, Drukkenskab eller Horeri."

Han havde imod, at England sendte dets Manufacturvarer til de Forenede Stater, endskjøndt han var glad ved at see engelske Folk indvandre med deres gode Hjerne og deres Geni for Anlæggelse af Fabrikker, ligesom Utahs Folk. Han sagde, at hvis Folkene her vilde fortsætte med deres Handels- og Arbeiderforeninger, vilde de snart blive istand til at forsyne en Million Mennesker fra de omliggende Territorier med deres Frem-

bringelser. Om Lægerne, Prokuratorerne og Præsterne anføre vi følgende syndige Ord. „En Ting til gad jeg ønske at vide, og det er, om en Læge er en bedre Mand end en Lovkyndig eller en Præst. Har han ikke de samme Lidenskaber som andre Mænd? Dog maa efter vort Samfunds Skikke i Staterne enhver Qvinde have en Læge, som det bliver tilladt at gaae ind i vor Hustrues, Datters, Søsters eller Moders Sovekammer og blive der hele Dagen, om han ønsker det, medens vi maae være udenfor. Jeg gad gjerne vide, hvorfor dette tilstedes, og taler derfor for Qvindernes Emancipation for at vi kunne have qvindelige Læger ligesom I have her, fraseet hvad anden Gavn der kunde flyde deraf. I Staterne ere Folk ødelagte ved Lægernes Instrumenter. Saadant Noget kjendes, takket være Gud, ikke i Utah. En anden Ting, som jeg er glad ved at erfare, er at Syphilis og Hudsygdomme ere ukjendte blandt den opvoxende Slægt. Under vor Civilisation i Staterne raadne Folk i hver By af disse Sygdomme. Præsten, siger jeg igjen, prædiker Fortidens gamle, døde Dogmer, istedetfor at angribe de Onder, som nu for Tiden tage saa frygtelig Overhaand i Samfundet. Jeg prædiker selv i et af mine Foredrag imod de Onder, som ere fremkaldte ved Brugen af Spiritus og Tobak, mere end alle Prædikanterne i Staterne prædike i et heelt Aar, og de skjælde mig naturligviis ud, fordi jeg skader deres Forretning, thi det kan ikke gaae an at praktisere hvad man prædiker. Jeg vilde ønske, at de vilde prædike saaledes: Broder Jones, jeg vilde ønske De vilde lukke denne Skjænkestue, thi jeg anseer den for forfærdelig. Jeg kjender Qvinder og Børn, som sulte formedelst denne forbandede Handel med Spiritus, og som snart ville døe af Sult, hvis der ikke ophøres med denne Handel. Dette er et rædsomt Exempel for Menigheden. Eller ogsaa: Broder Robinson, jeg vilde ønske, at De vilde ophøre med at tillade Hazardspil hos Dem, De gjør Dem derved skyldig i at fordærve Ungdommen. Eller igjen: Søster Johnson, jeg vil raade Dem til at gifte Dem, det vil bidrage til at forbedre Moraliteten i Byen og vise et bedre Exempel. Men istedetfor at prædike saaledes og bekæmpe de Onder, som findes overalt, gaae vore Præster tilbage til Petrus, Judas eller noget Saadant, og følge ikke den rette Vei til at forbedre Menneskene.

Der findes tretten Hundrede Millioner Mennesker paa Jorden, af hvilke kun tre Hundrede Millioner sige sig at være Christne, deraf de ²/₃ Catholiker og de Øvrige Protestanter. Jeg ønskede at faae Noget at vide af Protestanterne angaaende deres Religion, men de henviste mig til den gamle Hoerkarl Henrik den Ottende af England, som, fordi Paven negtede ham at velsigne nogle af hans Ægteskaber, oprettede en ny Religion, og kaldte den, den protestantiske. Jeg gik da til Catholikerne, og de fortalte mig, at de fik deres Religion fra Jøderne. Jeg gik nu til Jøderne, men de forbeholdt sig at svare. Frelseren var en Jøde, og hans Moder var en Jødinde. Catholikkerne dyrke Moderen, og Protestanterne dyrke Frelseren. Den ene en Jødinde og den anden en Jøde. Men hvorledes er det med de andre Tusinde Millioner, som findes paa Jorden? Ville de Alle omkomme? Jeg kan ikke forestille mig noget Saadant. Jeg har reist i China og paa de ostindiske Øer. Alene i China findes der fem Hundrede Millioner Mennesker, og jeg udbad mig en Forklaring om deres Religion, men erfarede, at de ikke vidste det Mindste om Catholikker, Protestanter, Methodister, Presbyterianer eller noget andet rettroende Parti i Chri-

stenheden. De havde ikke engang hørt Tale om min Bedstefader, den velbyrdige George Pickering, som var en fremragende Præst blandt Methodisterne i Massachusetts. Confucius var deres aandelige Hoved og levede 600 Aar før Christus. Han havde ingen Fader, Moder, Onkler, Tanter eller andre Slægtninge eller Forgængere af nogen Slags. Der var Uro blandt Elementerne, Himmelen aabnede sig og Confucius viste sig. Ved at spørge videre, erfarede jeg, at Grundvolden for deres Tro var den samme som de Christnes: Ær din Fader og din Moder og elsk din Næste som Dig selv. Jeg fandt dem som de meest ærlige og oplyste Folk paa Jordens Overflade. Fem Hundrede Millioner Folk, som betale al deres Gjæld den første Dag i hvert Aar. Theen, som har været Handelsvare i 150 Aar, kommer inde fra Landet i Kister, men saa stor er Chinesernes Ærlighed, at ingen Kjøbmand nogensinde har funden en Kiste for let. Hvert Barn i China kan læse og skrive, hvorimod der her i dette christelige Land, som udsender Missionairer dertil, findes Tusinder, som aldrig lære hverken at læse eller skrive, men derimod øve Bedrageri og snyde hverandre. Man siger til Svenden, Johannes, har Du kommet Vand i Rommen og paa Tobakken, og Sand i Sukkeret? Ja! Kom saa ind, saa ville vi holde Bøn. Eller, har Du indført den Tønde Sæd? Ja! Indføer det saa engang endnu før Du glemmer det. Man kan ikke gaae nogen Steder uden at blive snydt. Frokost, Middags- og Aftensmad er altsammen forfalsket. Vi blive snydte med vore Klæder og med Alt, hvad vi bruge; der er et evigt Snyderi overalt, og dog sende vi Missionairer til Chineserne for at forbedre dem. Jeg kommer til Utah, og seer, at Folket her bestræbe sig for at overvinde dette Snyderi og at I have velbegyndt med Sagen, og her findes neppe en Læge, Prokurator, Dranker eller Hoerkarl uden han hører til Modpartiet. Jeg siger, at I have været det meest miskjendte og forfulgte Folk paa Jorden, og om Regjeringen vover at blande sig i Eders Sager i Fremtiden, maae I slaaes, det er den første den bedste Ting, der kan gjøres. Jeg gad vide, hvorfor den Solaterleir ligger deroppe paa Høien. Ere I bange for Indianerne? Ere I ikke mandstærke nok til at modstaae dem? Jo. Ville I da sige mig, hvorfor disse Folk ligge deroppe. De ere her som Spioner efter Regjeringens Ordre, for om muligt at opdage et svagt Punkt hos Mormonerne, og for at tage den første forekommende Leilighed til at adsplitte Eder. Naar jeg kommer til Staterne, skal jeg af General Grant fordre, at han øieblikkelig giver Ordre til at trække disse Tropper herfra. Hvad angaaer de andre Udenforstaaende her, da fortsæt med Eders Handelsforeninger, og de ville snart forføie sig bort. Den eneste Feil I har begaaet, er den, at I have begyndt for seent, saaledes at de Udenforstaaende ere komne for godt i Gang med deres Forretninger. Eders Handelsforeninger ere et stort Værk, og ville udrette Alt hvad I ønske, forsaavidt som I udføre det trofast. Der er Intet saa godt som Foreninger og Forbund. Dyr, Fugle og Fiske samles i Flokke til Selvforsvar; det ene Sandkorn efter det andet danner Bjerge; den ene Vanddraabe efter den anden danner det store Verdenshav; det ene Træ efter det andet den store Skov, og saaledes vil der ved at Menneskene forene sig, kunne dannes en Kæmpetro som Utahs Folks.

Jeg er overbeviist om, at de Forfølgelser og Skjændigheder, som ere blevne udøvede mod det mormonske Folk, var foraarsaget af Misundelse og Jalousi.

Jeg veed, at Folket i Staterne haabede at den store Jernbane vilde føre en Masse ryggesløse Personer til Utah, og haabede tillige, at disse vilde forføre og bortføre Eders Qvinder og undergrave Eder. Dette var Meningen, og det var derfor de saa beredvillig gave Penge til dens Anlæggelse. Men for een Gang forundrer det mig ikke, at de have taget feil, thi jeg troer, at I nu ere stærkere og ville være mere indesluttede end nogensinde før, og lad mig endvidere sige, at Eders Farer ere overstaaede; I ville ikke faae videre Bryderi og kunne ikke faae Bryderi saalænge jeg er med Eder. I maae huske paa, at jeg har ikke Noget at tjene blandt Mormonerne, jeg ønsker ikke Eders Penge, jeg er uafhængig af Eder, og hvis jeg saae Feil hos Eder, vilde jeg omtale det, men jeg seer ingen. Som jeg sagde forleden Aften, siger jeg endnu, at jeg kan gjøre Mere for at styre den offentlige Mening i denne Nation end 500 andre Mænd ville kunne gjøre. I boe i et Territorium, og kunne som saadan ikke stemme for Præsidenten for de Forenede Stater, og selv om I kunde, vilde jeg ikke være afhængig af Eder for at blive valgt til Præsident. I see derfor, at jeg ikke er kommen hertil for at smigre Eder, men for at sige Eder Sandheden.

Jeg iagttog en besynderlig Ting igaar da jeg blev præsenteret for Eders Præsident, — thi det var ham jeg kom for at see og ikke Eder, — idet jeg ikke kunde kjende ham fra de andre Herrer. Jeg havde anmodet Mr. Clawson om at præsentere mig for Præsidenten, og han opgav Tiden til Præsentationen, som jeg antog vilde blive aldeles privat. Men istedet derfor blev jeg præsenteret for Præsident Geo. A. Smith, Mr. Cannon, Oberst Little og flere andre Herrer, og jeg ventede bestandig at see Præsidenten. Efter kort Tids Forløb kom en Mr. Young og derefter en anden Mr. Young, som sagde: „Vi ere fem Brødre her i Byen.“ Jeg var i en ivrig Diskussion med Mr. Smith og hørte som Følge deraf ikke, da der blev sagt, det er Præsidenten, og det varede en Tid før jeg sattede, hvem der var Præsidenten. Jeg siger, at en Mand, der har udført, hvad han har udført, ved at føre dette Folk over disse Bjerge, burde omgive sig med mere Pragt. Jeg sagde det ogsaa med Klarhed til ham, og jeg sagde ham endvidere, at han, uagtet jeg ikke havde kjendt ham ved første Øiekast, havde det bedste Hovede for at organisere, styre og lede et Folk, som jeg nogensinde havde seet. „Aa, Mr. Train,“ sagde han, „det er kun Navnet, der er ikke Noget ved mit Udvortes, hvorpaa man vil kjende mig fra Andre.“ Jeg sagde da: „Nu kjender jeg Dem ved Phrenologien og Physiologien og paa Deres hele Væsen.“

„Jeg kommer til Eders Stad og jeg finder en ny Religion, jeg siger, det Arbeide er forunderligt, som Brigham Young har udført. Ved at komme her og med kunstig Vanding opdyrke en Ørk uden anden Hjælp end Himmelens Lys om Dagen og trodsende Frosten om Natten, gjøre saadan Fremgang uden at begaae nogen Feil, samt at grundlægge et saadant Samfund som dette, har han udviist den største Statsmandskløgt. Og naar jeg bliver Præsident for de Forenede Stater, skulde jeg ønske, hvis han vil tage imod Tilbudet, at han fik en Plads i mit Ministerium.

Jeg har idag beseet Byen og er Mr. Geo. A. Smith meget forbunden. Han har viist mig Tabernaklet, Historians Oifice, City Hall og andre offentlige Bygninger. Jeg er glad ved at erfare, at der i denne store Stad ikke findes Klubber, som holde politiske Sager, og

jeg haaber ikke der findes nogen Frimurerloge. Jeg har funden denne Stad aldeles forskjellig fra enhver anden Stad paa Jordens Overflade. Her ere I ikke spolerede ved Lægekunst, og I understøtte ikke Spillehuse. Det er mig en stor Fornøielse at gaae igjennem en Stad, hvor der ikke findes Dagdrivere eller Drankere, men hvor Alle have travlt med deres daglige Haandteringer. Jeg har været i tre mormonske Huse, og i hvert af dem saae jeg Sengetæpper og Gulvtæpper, forarbeidede af Hustruerne, og jeg har hørt, at de Alle have Nok at bestille. Saalænge jeg har været her, har jeg ikke hørt nogen Sværgen.

I Staterne, hvor der blandt vore christelige Samfund findes mange Kirker, hører man bestandig en raa Banden og Sværgen, og jeg tænker ofte, at om Qvinderne vilde begynde, vilde Mændene holde op af lutter Skam. Jeg kan ikke indsee, at det er værre for Hustruen at bruge lave Ord, end det er for Manden, og jeg gad vide, hvorfor det er tilladt Mændene at overtræde enhver af deres Religions Forskrifter. Som I Alle vide, kunne vi Mænd, røve, snyde, lyve og forføre Andres Hustruer, og en halv Time efter kunne vi sidde i Kirken paa de øverste Sæder, naar vi blot betale Præsten og sige vi ville omvende os.

For første Gang i mit Liv er jeg kommen til et Land, hvor man ikke betaler Præsten. Det er det første Sted jeg har været, hvor det, at prædike, ikke var en Næringsvei. Hvis Mr. Young kan kaldes en Spekulant, saa takker jeg Gud for, at vi endelig have faaet en rigtig Spekulant paa Prædikestolen, thi han har organiseret et System, hvor Sværgen og Drukkenskab ikke er tilladt. Der findes naturligviis sorte Faar i enhver Flok, Apostater have været til siden Judas Ischariots Dage, men jeg paastaaer, at I ere blevne miskjendte og skjændigt behandlede. I Staterne organiserer man for Øieblikket et Angreb paa Eder gjennem Pressen. Dengang Herrerne Colfax, Richardson, Bowles og Bross kom hertil, havde de til Opgave at ødelægge Eder ved Pressen. Det var en overlagt Plan, paa denne Maade at ødelægge Eder, for derved at skjule deres egne Synder. Jeg vidste, at deres Mening var at adsplitte Utah, men jeg fik fat i en Tale af Mr. Hooper og tog nogle af de vigtigste Punkter og sendte dem ud i Verden, og i mindre end tredive Dage vare de forelagte for 100 Millioner Mennesker. Congressen saae mit Navn underskreven og standsede med den paatænkte Plan, thi de vidste, at jeg raader over en Million irske Krigere her i Staterne, og de vidste, at jeg vilde hellere organisere et Pøbeloplob eller noget Lignende, end tillade Gjentagelse af saadanne Blodbad og Forfølgelser, som Catholikkerne i fordums Dage gjorte dem skyldige i. Jeg vidste, at det var deres Plan at ødelægge Eder. Jeg kjendte dengang ingen Mormoner; jeg vidste kun, at de havde en mærkværdig Tro og søgte ligesom jeg at understøtte og øve Moralitet. De troede, at I havde mange Penge, og de ønskede at berøve Eder dem. Jeg veed, at den første Krig mod Eder alene havde til Hensigt at faae Penge i Circulation fra de Forenede Staters Skatkammer. Den Krig kostede Landet 14 Millioner Dollars. Den store Jernbane er nu færdig og den er Eders Frelse. I ville ikke faae mere Bryderi. Jeg vil raade Eders Rigsdag til at begunstige Eders Handelsforeninger, og I have den samme Ret til at begunstige saadanne Foreninger, som enhver anden Stat. Hvis Eders Gouverneur ikke vil stadfæste en saadan Lov, da lad mig blot vide det, men jeg holder af Eders Gouverneur og troer han er en dygtig Mand.

Jeg troer han er en Mand af Maadehold og gjerne vil fremhjælpe dette overalt.

Nu siger jeg, organiseer uden Ophold en Stat, og lad Mr. Hooper gaae til Washington med de fornødne Dokumenter, og om han ønsker nogen Hjælp, da lad ham henvende sig til mig. Jeg ønsker, at Utah skal være en Stat og at Brigham Young og Geo. A. Smith eller to Andre af Eders Samfund, som I ønske at sende, faae Plads i de Forenede Staters Senat. De have ligesaa stor Rettighed til at være der, som Mændene fra de andre rettroende Samfund, det være sig Methodister, Baptister, Presbytterianer eller Episkopale. I ere blevne tilbageviste længe nok, og jeg spørger, hvad kan de have imod Eder? Ikke et eneste Punkt. De vilde gjerne finde Noget, men have hidtil søgt forgjæves. Dengang Eders tappre Pionerer reiste hertil, sagde Regjeringen, dette Folk er forræderisk, og vi ville hverve 500 Mand af dem som Frivillige. I en Time vare disse 500 Mand færdige, gik til Mexico og kæmpede for vort Land. Under den sidste store Unionskrig sagde Regjeringen, at Mormonerne holdt med de sydlige Rebeller og sendte nogle Regimenter hertil for at vaage over Eder og see om der var nogen Fare, men I have beviist Eders Loyalitet. Hvad Rettighed har Staten Nevada i Senatet, da den har været utro mod Regjeringen fra først til sidst og negtet at betale sin Andeel af Statsgjælden? Hvad Rettighed have dens to Senatorer til at være i Senatet, da de begge ere underkjøbte af Californiens Bank?"

Mr. Train lykønskede Mormonerne til at de havde givet Qvinderne Ret til at stemme for Kirkens Authoriteter.

Han sluttede med en veltalende Lykønskning til Folket i Almindelighed for det Arbeide de havde udført og for de gunstige Udsigter for Fremtiden, og skjøndt uoverstigelige Hindringer ville søge at lægge sig iveien, ville dog trofaste og udholdne Arbeidere altid gaae af med Seiren.

„Deseret News" tilføier følgende Bemærkninger om disse Foredrag.

Skjøndt vi vidste, at vore Fjender havde stiftet Complot for at foretage et samlet Angreb mod os ved Pressen, Præsterne og Folketalerne, og med eet Slag tilintetgjøre os, vare vi dog ikke forberedte paa, at Mr. Train vilde have omtalt det med saa stor Aabenhjertethed. En af Hovedaviserne i Staterne har meddeelt, at dette Complot havde gjort det til sin Opgave at gjøre os Livet i Utah utaaleligt. Pressen skulde aabne Angrebet, Folketalerne skulde overøse os med Smuds og Præsterne forbande os fra Prædikestolene. Det er den samme Maade, hvorpaa de søgte at gjøre os Livet surt ved Krigens Udbrud under Præsident Buchanan. Vi vare meget fornøiede under Mr. Trains Foredrag ved at iagttage nogle af de elendige Redskaber fra dette Complot, som findes her for at fremme dets Hensigter, og som vare tilstede ved disse Foredrag. Naar de overvære vore Forsamlinger, høre de den ligefremme Sandhed af vore offentlige Talere, hvorover de blive rasende, og vide kun at give deres Raseri Luft ved at skrive uforskammede Løgne i Staternes Aviser om os. Men nu var Mr. Train her, for at bruge hans egne Ord, „ligefra den hedenske Leir," og robede deres Hemmeligheder uden mindste Betænkning til det Folk, som netop skulde holdes i Uvidenhed derom. Det var intet Under, at de saae paa ham med Bestyrtelse og Harme, og de vare de meest nedslaaede og vrede Mennesker, vi i længere Tid have seet. Nogle Faa af dem vare udholdne nok til at høre Foredragene tilende, men de Fleste stode strax op og gik deres Vei. Vi have hørt, at nogle af disse Individer, for-

samlede sig i det Hotel, hvor Train boede, for ved hans Afreise at bringe ham et Beviis paa deres Vrede, ved at kaste Æg efter ham eller saadan noget Lignende, men enten var der for stor Politistyrke i Nærheden eller ogsaa var der noget Andet, som bevirkede, at de beholdt deres Harme hos dem selv.

Det er sandsynligt, at deres Vrede vil finde Udbrud, og det vil ikke være forbausende at see deres Hyl i de Aviser, som ville optage deres Løgne. Mr. Train har givet dem en Revselse, som de aldrig før have faaet Mage til, og hvis han fortsætter, som han har begyndt, med at sige Sandheden om Præsident Young og Folket i Utah, vil det blive en større Prøve paa hans Mod, end han nogensinde tidligere har udstaaet, thi det vil fordre en større Udholdenhed og en større Ligegyldighed for Popularitet, end hans tidligere Virksomhed har fordret. En Mand kan angribe denne Tidsalders Onder og gjøre Nar af dens Daarskaber, og desagtet kan han til en vis Grad vedblive at være populair, men lad ham sige Sandheden om de Sidste-Dages Hellige og deres Gjerninger, og i Særdeleshed sammenligne dem med deres Anklagere, saa vil hele Helvede komme i Bevægelse imod ham. Enhver Indflydelse, saasom Pressen, Telegraphen og Prædikestolen, ville bidrage deres til at gjøre ham Livet uudholdeligt, og giver han ikke efter, vil det være fordi han er en Mand af overordentlig Ærlighed og Mod.

En Berigtigelse af Mr. Geo. F. Train.

(Fra „Deseret News.“)

Den uimodstaaelige Geo. F. Train dølger ikke de gunstige Indtryk Folket i Utah har gjort paa ham. Han er tilsyneladende villig til at hele Verden skal vide, at han har været her og at han har sine egne Anskuelser, uafhængig af Andre.

„The Daily Prototype,“ som udkommer i London i Canada, offentliggjorte for kort Tid siden følgende Prøve paa de Løgne, som Aviserne pleie at optage og levere:

„Angaaende Mormonerne.

Mormonerne gaae snart i Hundene. Smitherne, Sønner af den oprindelige Joseph, som grundlagde Systemet, have trodset Løven Brigham Young i sin Hule og føre forfærdelig Krig mod hans Fleerkoneri. Ved Hjælp af den store Jernbane komme Hedningerne ham og hans overordentlige Despotisme for nær. Haandskriften paa Væggen vil snart vise sig. Farvel Brigham.“

Den paafølgende Dag reiste Mr. Train gjennem London, og da han bemærkede denne Artikel, skrev han strax følgende Berigtigelse, som ogsaa blev optagen, til Redakteuren for „The Prototype.“

Til

Redakteuren af „The Prototype.“

Paa Jernbanen, som fra San Francisco i Californien til Newport i Rhode Island passerer London i Canada, den 8de Septbr. 1869.

Min Herre!

Maa jeg rette en Feiltagelse? Jeg har nylig forladt Utah, hvor jeg i Salt Lake City holdt to Foredrag. Mormo-

nismen har aldrig været saa stærk som nu. Smitherne have ikke efterladt den mindste Uro paa Mormonernes Livs Ocean. Hedningerne blive allesammen bortjagede af Brigham Youngs Handels- og Arbeiderforeninger. Den store Jernbane har gjort Mormonerne mere kraftige og indesluttede end de vare før dens Anlæggelse.

George Francis Train.

Vi give Mr. Train den Roes, at han holder af at give Enhver den Ret, der tilkommer dem. Hundreder Andre have været her, og vide, at saadanne Paastande, som disse Mr. Train har berigtiget, ere aldeles falske, men de mangle Mod til at træde op og ligefrem med deres Haands Underskrift erklære dem for Løgn, og foretrække at lade dem gaae uantastede i Omløb, da de ere bange for at give tilkjende, at de have Medfølelse for Utahs Folk.

Det er heldigt for os, at vi ikke bryde os om de Udenforstaaendes Sympathi og Hjælp. Den Behandling, vi have gjennemgaaet, har lært os at stole paa os selv, ikkedestomindre er dette enestaaende Tilfælde med Mr. Train os en Fornøielse, idet han ikke standser et eneste Øieblik for at spørge, hvad Indflydelse et eneste sandt Ord om Utah vil have paa hans fremtidige Popularitet i Verden. Saadant Mod vises overordentligt sjeldent, og der gives intet Folk, som bedre kan paaskjønne det, end de Sidste-Dages Hellige. Mr. Train fortjener at være Præsident for de Forenede Stater, og hvis han er heldig nok til at fuldføre sin Yndlingsplan, at give Qvinden Stemmeret, og dette Territories Qvinder komme med, kan han gjøre Regning paa særdeles kraftig Understøttelse, naar han stiller sig til Valg. Utahs Qvinder foragte Feig- og Cujoneri, men de nære hjertelig Beundring og Agtelse for Mod.

Skandinaviens Stjerne.

Den 15de Novbr.

Arbeidets Nødvendighed.

Den Idee, at Arbeide er vanærende, synes paa fine Steder at have taget Overhaand, men vi holde for, at det er saa langt fra Vanære, at det ligefrem er en Pligt, som Enhver skylder deres Skaber og det Samfund, hvori de leve, i Særdeleshed Enhver, som søger at opfylde den Deel af Budet, hvor der siges: „Sex Dage skal Du arbeide og gjøre al din Gjerning." Som vi forstaae, fordres der i samme Bud, hvori der befales at holde Sabbathen hellig som Hviledag, tillige Arbeide og Flid de øvrige sex Dage i Ugen, da det vilde være unødvendigt at befale dem, som ikke bestille Noget, at hvile fra deres Arbeide, eftersom de, der ikke have bestilt Noget, ikke have Hvile behov, og selvfølgelig forudsætter den Befaling, at hvile paa den syvende Dag, Arbeidsomhed og Flid den øvrige Tid, selv om det ikke var omtalt. Alligevel findes der Mange, som ansee det for usømmeligt at faae Midler nok for at blive istand til at tilsidesætte den Deel af Budet, som fordrer Flid, da de ansee den Fattigdom, som nødsager dem til at arbeide for det daglige

Brød, for et Onde, men det vil vise sig for en opmærksom Iagttager, at Følgerne af Lydighed til denne guddommelige Befaling ville være, at den, som arbeider med Flid i sex Dage og hviler paa den syvende, vil have et sundt Legeme og Tilfredshed i Sindet, hvorimod Lediggængeren vil være fuld af Avind, Jalousi og mange andre onde Tilbøieligheder, der have deres Udspring fra Mangel paa Beskjæftigelse. Saaledes kan enhver Fornuftig overbevise sig om den himmelske Viisdom i dette Bud ved simpelthen at sammenligne Følgerne af Lydighed eller Ulydighed dertil. Der er med god Grund sagt, at Lediggængerens Sind er Djævelens Værksted, thi hvor Sindet ikke optages af noget Nyttigt og Gavnligt, kan man være vis paa, at det vil være beskjæftiget med onde Tanker og frugtesløse Spekulationer paa daarlige Planer. Erfaringen har godtgjort, at enhver god og nyttig Opfindelse først er bleven aabenbaret til en flittig og driftig Arbeider, hvadenten det har været i videnskabelig eller i mechanisk Retning. Overladt til Lediggang søger Sindet Forfængelighed, thi ligesom frugtbare Haver snart ville bevoxes med Ukrudt, naar de ere uden Pleie, og derved miste den Tiltrækningskraft de tidligere udøvede paa dem, som ønskede Adspredelse og Opbyggelse, saaledes vil ogsaa Sindet, naar det ikke er beskjæftiget med noget Nyttigt, opfyldes af Daarligheder og tabe sin Tiltrækningskraft for ædle og velgjørende Tanker.

Blandt Hovedaarsagerne, hvorfor man med saa stor Begjærlighed tragter efter Penge, kan nævnes, Opnaaelse af en Stilling, hvorved Vedkommende kan tilfredsstille sin Stolthedsfølelse og komme til at dominere over Arbeideren og den Fattige, som maae slide for Opholdet. Den Rige giver som oftest kun liden Tid til nyttige Beskjæftigelser, og Tanken om at dyrke og forskjønne Jorden anseer han for en for stor Nedladenhed. Som vi betragte Sagen, er der Intet, som øver en mere velgjørende Indflydelse end netop Jordens Dyrkning, eller med andre Ord en lignende Beskjæftigelse, som vor store Stamfader Adam havde, da han blev sat i Edens Have for „at dyrke den og bevare den."

I Betragtning af Vigtigheden af at adlyde og udføre den Befaling at arbeide, hvor stor maa da ikke deres Skuffelse være, som ere villige og istand til at arbeide, men ikke kunne faae Beskjæftigelse. Der er nedlagt en Drift i ethvert Menneske, som paavirker dem til at forbedre det Gamle og frembringe noget Nyt, og denne Drift er fra Gud, og fra den har Bygmesterens og Malerens Geni og Forfatterens Flid sit Udspring, og den er Nøglen til enhver Videnskabsmands, Mechanikers eller enhver anden Arbeiders Fremgang i hvilkensomhelst Retning. Mangel paa nyttig Beskjæftelse frembringer vel i Almindelighed Sløvhed, men kan ogsaa paavirke til overordentlige Foretagender, hvilket vi i denne Tid have et Beviis for i de store Hobe, som udvandre fra de gamle Lande i Europa til den nye Verden, hvor der findes Plads og Arbeide for Alle. Hvorsomhelst Almuen har havt Leilighed til at faae almindelig Kundskab om Forholdene i den gamle og nye Verden, lytter den ikke mere med Interesse til den Formaning, at „holde ved det Gamle og man veed hvad man har, men ikke hvad man faaer" osv. Den bedste Maade, hvorpaa denne Lectie kunde indskærpes den Fattige, vilde være at vise ham en Udvei, hvorved han kunde skaffe sig og sin Familie det Fornødne til Livets Ophold, samt lægge Lidt tilside til Hjælp paa sin gamle Alder. Hvis en saadan Udvei ikke findes, er det vor Anskuelse, at den Fattige har Ret i at søge et Sted, hvor hans

Virksomhed kan indbringe ham Opholdet, hvadenten han arbeider med Hænderne eller med Hjernen. Haabet om at komme i bedre Kaar ved at forlade de gamle Lande opliver den Fattige, hvis nuværende Udsigter ere Fattighuset. I de Nationer, hvor Almnen er meest oplyst, føles denne Længsel meest, og i disse Dampskibenes og Avisernes Dage vil almindelig Oplysning om den Kjendsgjerning, at Forholdene i Amerika ere mere fordeelagtige end i de gamle Lande for den Fattige, som er villig til at arbeide, ikke kunne tilbageholdes. Vi see i denne, som i enhver anden Bevægelse af Massen, Virkningen af Guds Inspiration og Kraft, og ansee det for et forberedende Arbeide til Oprettelsen af hans Rige i Magt og Herlighed paa det Land, som blev forjættet Joseph af Ægypten og hans Efterkommere. Denne Udvandringsaand er en af de Indflydelser, som gjøre sig gjældende blandt Nationerne, og som de Vise forgjæves søge at fatte og de Forstandige at forstaae.

Correspondance.

Norge.

Christiania, den 23de Octbr. 1869.

Præsident Jesse N. Smith.
Kjære Broder!

Deres Skrivelse af 16de d. M. har jeg modtaget og takker for samme.

Vinteren er nu begyndt her og Jordbunden har i denne U-e været dækket af Snee og Ungdommen morer sig med Slædekjørsel osv., dog er Isen endnu for svag til Skøiteløben. Idag have vi temmelig stærk Taage, saa vi faae maaskee atter mildt Veir. Hvis vi ikke snart faae Regn, er her Udsigt til at blive Vandmangel. Fjeldboerne klage allerede derover.

Jeg har i de sidste Dage havt alle de Hellige samlede og prædiket endeel for dem om Opfyldelsen af deres Pligter, thi det forekom mig, at de Gamle vare noget sløve og ligegyldige og levede paa det gamle Vidnesbyrd og i den Glæde de nøde ved deres Indlemmelse i Kirken, uden at gjøre nogen Fremgang. Jeg anmodede de Hellige om at opfylde Tiendeloven; at opfylde givne Løfter; at have Omsorg for deres Børns Opdragelse; at leve et respectabelt Levnet i enhver Henseende; ikke at bruge eller understøtte Bagtalelse; at hjælpe hvad de kunde med Bidrag til Huusleie; at bekjende deres Synder paa rette Sted; at leve efter deres Religion saavel offentlig som privat; at komme flittig til Forsamlingen og være opmærksomme Tilhørere; at give de gamle Stjerner, som de ikke vilde lade indbinde, til Missionairerne, for at de ikke skulde ligge hen til ingen Nytte, og at være ærlige i deres hele Vandel. Jeg har ved denne Leilighed i Sandhed været assisteret af Aanden, og de Hellige synes at være opbyggede, og om Herren vil staae mig bi, vil jeg fremdeles blæse til Ilden, indtil den brænder klart. Jeg har en viid Arbeidsmark alene her i Christiania, for ikke at tale om hele Norge.

Hvis Mr. Train i Amerika kan

gjennemføre, hvad han har paabegyndt, maa han være en Mand med stort Mod. Mon han veed, hvad han vil faae at strides med, naar han tager de Sidste-Dages Helliges Forsvar paa en saa kraftig og offentlig Maade, som han har begyndt? Jeg haaber han maa leve og gjøre Godt for de Hellige; dog det er et Arbeide, som Djævelen ikke synes om, og jeg tvivler ikke paa, at han vil søge at udrydde ham, ligesom han har gjort med mange andre Forkæmpere for Sandheden.

De bedes undskylde de gjentagne Forandringer i „Stjernens" Antal, men jeg ønsker ikke at have Oplag deraf, da dette vil være uden Nytte og kun stifte Gjæld.

Med Hilsen til Deres Omgivelse, hvori Broder C. Andersen forener sig, Deres

C. D. Fjeldsted.

Sverrig.

Carlskrona, den 22de October 1869.

Præsident Jesse N. Smith.
Kjære Broder.

Jeg har nu reist igjennem endeel af Conferencen, og har til min store Glæde truffen de Hellige lykkelige og glade. Brødrene ere flittige i deres Pligters Udførelse. Nogle have nylig annammet Evangeliet og ikke saa Faa ere troende. Vi have afholdt mange Forsamlinger, baade hos Fremmede og hos Sødskende, som have været godt besøgte, og vi have altid havt Fred samt en ønskelig Deel af Herrens Aand til at veilede Folket ved, og vi have bragt god Indflydelse iblandt Folk, hvor vi have været. Vore Bønner ere bestandig, at Herren vil give Væxten i de Oprigtiges Hjerter, saa at vi snart maae nyde den Glæde at see Mange komme ind i Guds Rige. Broder Walther og jeg agter at gaae herfra til Wexjø i Småland og derfra til Helsingborg. Jeg har tænkt at afholde Conferencemøde i Malmø den 20—21 November, og haaber at blive beæret med Deres Nærværelse. Vær saa god at hilse Brødrene paa Contoiret samt C. Larsen.

Altid bedende for Deres Vel, forbliver jeg Deres i Pagten ydmyge Medtjener

J. Holmberg.

Joseph Smiths Levnetsløb.

August 1841. (Fortsat fra Side 48.)

For alt dette gav De Deres Æresord, og ved en senere Opgjørelse lovede De at tage Land i en af Staterne, som grændser til Atlanterhavet, og som vilde indbringe 6 pCt. om Aaret. Med denne Anskuelse har jeg givet min Broder Hyrum og Dr. Isaac Galland Fuldmagt til at reise østpaa og faae Land hos vore Venner for at betale Dem vor hele Gjæld dermed, men ved en Sammenkomst med Dem, erfarede de, at De ikke var villig til at indgaae paa de Betingelser, hvorpaa Fuldmagten lod, og at De kun vilde tage imod Renterne, men ikke mod nogen Afbetaling af Hovedsummen. Vi have aldrig efter Ære og Retfærdighed været bundne til at betale Renter før 5 Aar vare forløbne. Jeg antager ikke det er Dem ubekjendt, at den Deel af Byen, vi kjøbte, er meget usund, og desaarsag have vi ikke været istand til at realisere Noget deraf, skjøndt vi have tilbudt gode Vilkaar og opmuntret til Indvandring, men vi kunne neppe falbyde denne Jordbund, paa Grund af den store Dødelighed, som hersker iblandt dem, der have nedsat dem her. Vi ville gjerne være istand til at opfylde vore Contracter, og have arbeidet derfor under disse Vanskeligheder, men at De vil tale om Mangel paa god Tro, Forsømmelighed og nærlig Fremgangsmaade, synes for mig at være utaaleligt. Som De nok veed, kom vi hertil fra Missouri med tomme Hænder, kun stolende paa vor legemlige Styrke og Udholdenhed til at tjene og afbetale den urimelige Sum, De forlangte for det Land, vi kjøbte af Dem. Har De nogen Medlidenhedsfølelse? Eller er det Deres Hensigt at nedtrykke os med en tung Byrde, førend vi ere istand til at gaae? Eller kan De paa en fordeelagtigere Maade, end vi, afhænde Deres Eiendom? Hvis saa er, vil jeg, for at undgaae alle de Bryderier og Forviklinger, som hidtil have ledsaget Handelen, foreslaae, at De kommer og tager Godset i Besiddelse og bringer saameget ud deraf som muligt, eller ogsaa forholder Dem passiv og lader os have Leilighed til at lede Sagen, for derved at kunne opfylde vore Forpligtelser, som Aftalen var i Begyndelsen.

Vi have faaet Land til Anlæggelse af en Stad i Nærheden af Warsaw, det sidste Punkt opad Floden, hvortil de meest dybtgaaende Skibe kunne gaae. Dette Land have vi faaet paa meget fordeelagtige Vilkaar. Eierne vente med Betalingen indtil vi have faaet Pengene ind og give os Leilighed til god Fortjeneste. Vi have i enhver Henseende bestræbt os for at lægge en Grundvold, som vilde være istand til at afhjælpe vore pecuniaire Forpligtelser, og vi tvivle ikke paa, at vi kunne betale enhver Gjæld til de Vedkommendes Tilfredshed, naar de blot ville have lidt Taalmodighed og ikke benytte Tvang, som kun vil dræbe Spiren førend Aarstiden tillader den at skyde Blade, bære Blomster og sætte Frugt.

Med Høiagtelse, Deres ærbødige

Joseph Smith.

Det af Hotchkiss kjøbte Terrain indbefatter alt det Land, som ligger nord for det vi kjøbte af White. Det strækker sig ligetil Floden og mod Syd langsmed denne, og har det bedste Landingssted, men er den usundeste Deel af Nauvoo.

Ældste Oliver Granger døde i Kirtland, Lake County, Ohio, 49 Aar gammel. Han var Søn af Pierce og Cla-

rissa Granger, født i Byen Phelps, Ontario County, New York, den 7de Februar 1794; fik almindelig Skoleunderviisning og var i 2 Aar Medlem af Methodist Kirken, hvori han tillige var Embedsmand. Den 8de Septbr. 1813 blev han gift med Lydia Dibble. I Aaret 1827 mistede han for en Deel sit Syn formedelst Forkjølelse. Han var Sheriff i Ontario County og Oberst i Borgervæbningen. Han annammede Evangeliet ved at læse en Mormons Bog, som han fik ved en Forsynets Tilskikkelse, og blev døbt i Sodus i Wayne County, og ordineret til Ældste af Brigham og Joseph Young, som vare de første Ældster han saae, og strax efter offrede han sin Tid til at prædike og advare Folket.

I Aaret 1833 reiste han med Familie til Kirtland, hvorfra han begav sig paa Mission østpaa i Forening med Ældste Samuel Newcomb; vendte tilbage og blev ordineret til Overpræst. Tog om Foraaret 1836 paa Mission til New York tilligemed John P. Green. Efter hans Hjemkomst grundlagde han en Green af Kirken i Huntsburg, Geauga County, Ohio, ligeledes en Green i Perry, Richland County, hvor han døbte Bradley Wilson med syv Sønner og deres Hustruer. Da Kirken forlod Kirtland, blev han beskikket til at opgjøre dens efterladte Regnskaber.

I Juni 1838 reiste han til Far West i Missouri og vendte tilbage i August samme Aar; reiste igjen tilligemed Familie i October, og var kommen 70 engelske Mile ind i Missouri, da han blev dreven tilbage af Pøbelen. I Foraaret 1839 reiste han til Nauvoo. I 1840 reiste han med Familie til Kirtland, hvor han opholdt sig til sin Død.

Han var en god Forretningsmand, skjøndt han i mange Aar var næsten blind. Hans Jordefærd overværedes af en stor Mængde Folk fra de nærliggende Byer, uagtet der kun fandtes faa Hellige i Omegnen.

Torsdag den 26de.

Et Brev fra de tolv Apostler til de Hellige i Adspredelsen blandt Nationerne. Med Hilsen.

Elskede Brødre!

I ville af den den 16de dennes i denne Stad afholdte Conferences Forhandlinger see, at vi ere hjemkomne fra den Mission, hvortil Herren havde kaldet os, og ere nu blevne kaldede til at være behjælpelige med Opbyggelsen af Zions Stave og Nedsættelsen af de Hellige paa deres Arvelodder, og eftersom vi altid ydmygt stole paa den guddommelige Bistand i Udførelsen af vore Pligter mod vore Medmennesker, og i Særdeleshed mod Troens Børn, for at de kunne være beredte paa de store Ting, som Gud snart vil aabenbare, og som vente paa denne Slægt, ønske vi at benytte den første Leilighed til at gjøre Eder bekjendte med Aandens Hvisken angaaende disse Ting, hvilket fordrer Eders snarlige Opmærksomhed.

Det vil bemærkes, i de Forhandlinger, som vi have henviist til, at vi have begyndt paa at vælge saadanne Mænd til at grundlægge Grene paa de Steder vi have bestemt, som have været med Kirken, og som have havt Leilighed til for endeel at blive bekjendte med dens Principer, saafremt Folket er villigt til at tage imod dem. Alligevel ville de Fleste forblive her indtil Conferencen i October, og ville indtil da have Leilighed til at faae nærmere Instruxer med Hensyn til deres Missioner og blive bedre bekjendte med de Principer, som det vil blive nødvendigt at efterleve, paadet de kunne være til stor Hjælp i at fremrulle Guds Rige i de sidste Dage.

Alle de Ældster og Præster, som nu

ere i Viingaarden, ville strax sende os Oplysning om deres Stilling og Planer og om Alt, hvad der henhører til deres Virksomhed, og ville benytte den første Leilighed til at komme hertil, hvor de ville nyde det Privilegium at blive underviste af det første Præsidentskab, og derved faae Kundskab og Lærdom, som ikke kan faaes andet Sted, og som er nødvendig for dem, for at de kunne blive vise Forvaltere i deres Mesters Huus.

Vi ere beskjæftigede med et stort Arbeide, hvoraf kun saare Lidt kan forstaaes af de Hellige i Adspredelsen, ligesom de heller ikke kunne forstaae Meget om Himmelens Aabenbaringer og Rigets Orden. Det er i Betragtning heraf, at de gamle Propheter og Apostler saa ofte talte om Indsamlingen i de sidste Dage, og da her er Stedet, hvor Eldsterne skulle modtage Instruxer om deres Virksomhed for at blive nyttige Forvaltere i Tidernes Fyldes store Huusholdning, saa er her ogsaa Stedet, hvor Brødrene skulle modtage saadanne Instruxer, som ere nødvendige for at gjøre dem til et agtværdigt og helligt Folk, og forberede dem til at modtage den Herre Jesum, og derfor sige vi til enhver Hellig, som ønsker at gjøre Himmelens Villie: Staa op, tøv ikke, men kom hid til Indsamlingsstederne saasnart som muligt, thi Tiden kommer snart, da de Hellige ville faae Aarsag til at fortryde, at de saalænge have forsømt at samle dem og staae paa hellige Steder og vente paa de forfærdelige Begivenheder, som med Hurtighed nærme sig Jordens Nationer.

Det vil erindres, at det første Præsidentskab fornylig meddeelte, at alle Indsamlingsstederne ere ophævede, med Undtagelse af Hancock County i Illinois og Zarahemla i Lee County, Iowa Territorium, ligeoverfor Nauvoo, og vi ville anmode de, som komme opad Missisippifloden, og Alle, som have Lyst dertil, at iagttage Warsaw, en By med smuk Beliggenhed, omtrent tyve engl. Mile fra Nauvoo nedad Floden, den har 500 Indbyggere og en Damp- og Saugmølle. En Miil længere nede er Landet opmaalt til en By ved Navn Warren, hvor der gives mange Begunstigelser for Brødrene til Bygning af Huse. Beliggenheden er meget heldig, da Flodens Vandfald ophøre her.

Da vi ere kaldede til at fungere som Kirkens Agenter, forventes det, at en eller flere af vort Qvorum altid vil kunne træffes i Nauvoo, Zarahemla og Warren, beredt paa at give enhver ønskelig Hjælp til Emigranterne, og vi forvente ligeledes, engang imellem at besøge de andre Insamlingssteder.

Vi anbefale Brødrene i England at emigrere om Efteraaret eller Vinteren, thi de ville derved undgaae megen Sygdom, som ellers vil angribe dem førend de blive vante til dette Clima.

Yderligere Meddelelse kan forventes af de Tolv.

B. Young.
H. C. Kimball.
O. Pratt.
W. Richards.
John Taylor.
Geo. A. Smith.

Nauvoo, den 26de August 1841.

Fredag den 27de.

Eldste Robert Blashel Thompson døde i sin Bolig i Nauvoo, 29 Aar gammel, i Forventning af en herlig Opstandelse. Han var Medredakteur af „the Times and Seasons," Oberst i Nauvoo Legion og havde skreven meget baade for mig og for Kirken. Følgende Afrids af hans Levnetsløb er skreven af hans Enke.

Robert Blashel Thompson blev født i Great Driffield, Yorkshire, England, den

1ste October 1811, fik Skoleunderviisning i Dunnington i samme Shire. Han forenede sig med Methodisterne i en tidlig Alder, og prædikede, hvad han troede var Evangeliet, i Forbindelse med denne Sect i flere Aar. Emigrerede til Upper Canada i 1834. Annammede der Evangeliet. Blev døbt og fik Haandspaalæggelse af Ældste Parley P. Pratt i Mai 1836. Blev ordineret til Ældste af Ældste John Taylor ved en Conference, som blev afholdt i Upper Canada den 22de Juli 1836. Reiste til Kirtland i Mai 1837, hvor han blev gift med Mercy Rachel Fielding den 4de Juni 1837, og blev beskikket paa Mission til Upper Canada, hvortil han reiste i samme Maaned og begyndte at prædike i Churchville og de nærliggende Byer, og døbte et betydeligt Antal. Han fortsatte sit Arbeide til han blev kaldet til at gaae til Missouri.

Han ankom til Kirtland i Marts 1838, og reiste derfra tilligemed Hyrum Smith og Familier. Ankom til Far West den 3die Juni, hvor hans Datter Mary Jane blev født den 14de Juni. Her forblev han indtil November, da han tilligemed mange af Brødrene maatte flygte ud i Skovene for at undgaae Pøbelens Raseri og Vold, som svor paa, at den vilde dræbe enhver Mand, som var med i Slaget ved Crooked River.

Han var der, og stod nærved Broder David Patten, da denne faldt. Han leed, ligesom mange af Brødrene, meget af Kulde og Mangel paa Føde. Ankom til Quincy i December, antager jeg, hvor han fik Beskjæftigelse som Skriver paa Raadhuset, og forblev der til Joseph og Hyrum bleve løsladte fra Fængselet. Da de Hellige nedsatte sig i Commerce (siden kaldet Nauvoo), flyttede han dertil og fik Beskjæftigelse som Broder Josephs Skriver. Han var tillige Kirkens Skriver.

Da Nauvoo Legion blev dannet, blev han udnævnt til Oberst og Stabsofficeer. I Mai 1841 forenede han sig med Don C. Smith som Medredakteur af „the Times and Seasons."

Den 16de August blev han angreben af den samme Sygdom, hvoraf Don C. døde den 7de. Deres Kjærlighed for hinanden var saa stærk, at de ikke syntes at kunne undvære hinanden længer. Han døde den 27de, efterladende et Barn. Blev begraven den 29de. Efter hans særdeles Ønske var der ingen militair Procession ved hans Jordefærd.

Løverdag den 28de.

Ved en Conference, afholdt i Attica, New York, vare 6 Grene, 10 Ældster, 7 Præster, 5 Lærere, 2 Diaconer og 146 Medlemmer repræsenterede.

(Fortsættes.)

Blandinger.

Staden Jeniseisks Brand.

Den 9de Septbr. afbrændte Gouvernementsstaden Jeniseisk i Sibirien. Ilden udbrød, under en frygtelig Storm, ved Gnister fra en Steppebrand i Stadens Nær-

hed. Der brændte 2 Klostre, 4 Kirker og 1,300 Huse; kun 100 Huse forbleve uskadte. Desværre har man under Ruinerne fundet 100 Lig.

Ifølge senere Efterretninger er der den 15de October udbrudt en ny Ildebrand, som har fortæret hvad den første levnede, saaledes at hele Staden nu kun er en Gruus- og Askehob.

Ifølge Efterretninger fra St. Petersborg er Nikolaibroen, som har kostet den betydelige Sum 3 Millioner, brændt Natten til den 31te Octbr.

Slesvigsk Daabsformular.

„Dannevirke" fortæller Følgende: Ved en Barnedaab i en Kirke i Nordslesvig spurgte Præsten en af Fadderne: „Ere Børnene (det var Tvillinger) hjemmedøbte?" „Ja!" lød Svaret. — „Hvem har døbt dem?" — „Det har De!" — „Er det et Svar at give?" — „Ja, hvad skal jeg da sige?" — „Stedets Præst!" svarede Præsten og fortsatte derpaa: „Ere Børnene døbte i reent Vand?" — „Det maa De selv vide!" — Forfærdet over dette ugudelige Svar foer Præsten et Par Skridt tilbage og raabte derpaa ned i Kirken: „Er Børnenes Moder her?" Da der lød et bekræftende Svar, gjentog Præsten Spørgsmaalet om det rene Vand og fik det ogsaa bekræftet af Moderen. Derpaa maatte den anden Fadder besvare det samme Spørgsmaal, til stor Forundring for de Tilstedeværende, der ikke kunde fatte, hvorfor Præsten vilde have Bekræftelse paa, at han selv havde døbt Børnene i reent Vand.

Indhold.

„Skandinaviens Stjerne" udkommer den 1ste og 15de i hver Maaned og faaes paa Contoiret i Lorentzensgade Nr. 14 1ste Sal tilvenstre og paa alle kongelige Postcontoirer.

Kjøbenhavn.

Udgivet og forlagt af Jesse N. Smith.

Trykt hos F. E. Bording.